

Politici se shodli: Už je pozdě. Rozdělená Ukrajina Putinovi stačit nebude

- editor007 | 13. dubna 2024

RUSKO / UKRAJINA: Dobytá území nechat Rusku a zbytek Ukrajiny vzít do NATO? Tento možný scénář je na Západě diskutován stále častěji. Je to reálné? Nebo dokonce správné? Ptali jsme se politiků v rámci ankety. Faktem je, že o potřebě příměří začínají mluvit i volení zástupci vládní koalice.

Italský list La Repubblica přinesl odhalení, že se potichu diskutuje o tom, že by se Ukrajina rozdělila a vzdala se svých území, která už stejně de facto nekontroluje. Tato myšlenka však není nová, zazněla už v srpnu 2023. Tehdy na ni přišla z ukrajinské strany rozhořčená reakce. Jenže myšlenka žije dál. V American Spectator se dokonce objevil i časový rámec, tedy že by se jednalo o „říjnové překvapení“.

Podle La Repubblica by se Ukrajina vzdala území, která momentálně okupují Rusové, výměnou za členství v NATO. „Nejedná se o hypotézu, která by byla formálně projednávána na posledním summitu aliance v Bruselu. Je to však jistě možnost, která se cyklicky vrací ve všech neformálních rozhovorech. Dokonce i v posledních dnech. A skutečně se stává hybnou silou urychlení pomoci Kyjevu,“ [uvádí deník](#).

A že není náhoda, že myšlenku členství v NATO zmínil nedávno generální tajemník Jens Stoltenberg a také americký ministr zahraničí Anthony Blinken. Tuto výměnu údajně odborníci považují za způsob, jak ukončit válku. Ale také za způsob, jak „vyfouknout“ vítězství Donaldu Trumpovi, protože ten slíbil, že válku okamžitě ukončí. Rusku by takto připadl Krym a čtyři oblasti, které má v současné době obsazené.

Jak se na tento neoficiálně diskutovaný plán dívají čeští politici? ParlamentníListy.cz se jich v anketě zeptaly, zda plán považují za pravděpodobný a zda by toto řešení bylo dobré.

„Spíše si myslím, že to je přání otcem myšlenky, což ale neznamená, že bych si nepřál nějaké příměří a zahájení jednání. Avšak obávám se, že to přijde až se zvolením Donalda Trumpa americkým prezidentem,“ řekl pro ParlamentníListy.cz senátor Tomáš Jirsa (ODS).

Předsedkyně KSČM, europoslankyně Kateřina Konečná v první řadě považuje za nejlepší, aby se přestalo válčit a začalo jednat. „Navržená varianta může být jednou z těch, o níž se povedou debaty. Bohužel i superdebata lídrů do evropských voleb ukázala, že na straně vlády je slovo mír zakázané slovo. Vládní kandidátka za Dozimetr by dokonce na zbrojení chtěla postavit budoucí ‚prosperitu‘ EU...Takže za mě cokoli, co povede k jednání a ukončení bojů, vítám a má být součástí diskuse o budoucí podobě Ukrajiny a uspořádání vztahů s Ruskou federací,“ napsala Konečná.

„Tento návrh se objevil asi před půl rokem na sociálních sítích. Dle mého názoru je to nesmysl. Rusko nechce Ukrajinu v NATO a v EU,“ míní europoslanec Tomáš Zdechovský (KDU-ČSL).

Územní kompromisy s cílem ukončení válečného konfliktu budou podle senátorky Jany Zwyrtkové Hamplové nepochybně na jednacím stole, a budou v zájmu míru patrně nejen nutné, ale mají prý i podporu veřejnosti. „K těmto jednáním už mělo dojít dávno, stejně jako k vyjasnění pozice ruských občanů na území Ukrajiny. Pokud jde o vstup Ukrajiny do NATO, nejenže ho nepodporuji, protože tento krok nepovažuji za správný, ale naopak ohrožující bezpečnost Evropy (Ukrajinu nepovažuji za

důvěryhodného spojení), ale jsem přesvědčena, že Rusko na podobnou dohodu nepřistoupí. Popřelo by tím vše, co bylo jasně dohodnuto v minulosti, a co bohužel NATO nerespektovalo a přispělo tím nepochybně i k válečnému konfliktu. Tedy tuto dohodu považuji za nereálnou," reagovala.

„Rozhodnutí je na Ukrajincích a na Rusku. Tento scénář se s postupujícím časem začíná jevit jako nejpravděpodobnější. Spravedlivý ovšem není," sdělil poslanec Karel Krejza (ODS).

Podle šefa Sociální demokracie Michala Šmardy bychom měli usilovat o to, aby mír byl pro Ukrajince spravedlivý. „Bylo by dobře, kdyby se podařilo najít řešení, které zajistí Ukrajině svobodnou a bezpečnou budoucnost. Výsledkem podpory napadené Ukrajiny a diplomatických jednání by měl být spravedlivý mír, který nebude znamenat omezení ukrajinské suverenity," řekl Šmarda.

„Myslím si, že tohle je rozhodování ve stylu ‚o nás, bez nás‘. My Češi jsme první, kdo by měl říct ‚běžte s rozhodováním o jiných, že se mají vzdát nějakého území, k šípku‘," uvedl pirátský europoslanec Mikuláš Peksa.

Předseda hnutí Přísaha Robert Šlachta bude rád, když se konečně zasedne k jednacímu stolu. „Nechci hodnotit návrhy, se kterými tato jednání začnou, a nechci dávat Ukrajině nějaké hraběcí rady, co má a nemá přijmout. Ale jakoukoliv iniciativu, která povede konečně k zahájení jednání, vítám," odpověděl na dotaz.

„Možné to je, nicméně s ohledem na to, že Ukrajina s veškerou podporou NATO již válku fakticky prohrála, je vyjednávací pozice Západu momentálně extrémně slabá. Jednoduše řečeno – už nemají Rusku co nabídnout, nemají žádnou páku. Putin potřebuje s ohledem na situaci ve své zemi nejen vítězství vojenské, nýbrž i politické, a proto nepředpokládám, že by přistoupil na požadavek, že se západní část Ukrajiny stane členem NATO. USA nemají za co tento ústupek vyměnit. To bylo možné před rokem, nyní už ne. Rusko totiž totálně přebudovalo své exportní vazby, a tudíž už Západ vůbec k ničemu nepotřebuje. Proto za realistický scénář považuji uznání autonomní republiky Krym coby území Ruské federace, vytvoření samostatné Doněcké lidové republiky a Luhanské lidové republiky a dohodu na tom, že zbytek Ukrajiny zůstane vojensky neutrální. Není to ideální, ovšem s ohledem na naprosto naivní strategii Západu, jež vyústila v jeho evidentní prohru, je to maximum možného. I přesto budou důsledky tohoto ukrajinského dobrodružství pro Evropu zcela katastrofické. Nahnání Ruska do spárů Číny je chybou historických rozměrů, která z Evropy učiní ekonomickou periferii," míní šéf strany PRO Jindřich Rajchl.

„Ano, to je jeden z možných kompromisů, který může vést k ukončení ukrajinského válečného konfliktu. Ale osobně jsem k tomuto řešení spíše skeptický, neboť neodstraňuje, ba naopak stvrzuje jednu z hlavních příčin, proč k vojenské eskalaci došlo, a tou samozřejmě je potenciální členství Ukrajiny v NATO. Právě to byla, a možná stále je, pro Moskvu nepřekročitelná červená čára, na kterou upozorňovala už od bukurešťského summitu NATO v roce 2008, kde americký prezident George Bush proti vůli západoevropských zemí prosadil pro Ukrajinu a Gruzii pozvánku do NATO. Těch příčin, proč se ukrajinský válečný požár nakonec rozhořel, je samozřejmě víc, ale tohle bylo na samém počátku," napsal první místopředseda Trikolory Petr Štěpánek.

[ZDROJ](#)